ההיא רביתא דהות נקיטא לופיא בידה אמר רבא אמרה שרי • פ"ה דוקא היוקה שאינה יודעת בטיב ניסוך ולא טרחה ליגע לאבל בערה גדולה לא תלינן לקולא מיהו לא מצינו אנוס מקום לכן נראה לדאו דוקא רביתא ה"ה גדולה אלא דעובדא הכי הוה ומיהו לפ"ה לא נפקא מינה מידי עכשיו דגם הגדולים אינם בקיאים בטיב ניסוך: **אימר** מגבה דחביתא קלטתה • ולא נגעה ביין אלא מן האויר קלטתה אבל אי שקלתה מעל גבי היין יאסר מטעם נצוק מיהו יש בספרים ישנים שקלתה ואפילו הכי שרי משום דאינה בקיאה בטיב ניסוך ולא מסרה נפשה למיגנב כפ"ה אבל בגדולה כיון דנקיטא לופיא אינה למיחש: **ההוא** פולמוסא דסליק לנהרדעא פתחו חביתא טובא ג"ל חייל בר אבא עובדא הוה קמיה דר' יוחנן ושרא ולא ידענא אי משום דקסבר כר"ל כו' ופריך ספק ביאה ספק מגע הוא • דוחלי עובדי כוכבים מינהו ואע"ג דגבי נגבי דלעיל אמרינן דהוי ספק ביאה ספק אם הם עובדי כוכבים לו אם הם ישראלים ה"מ גנבים דיש מהם שהם ישראל אבל פולמוסא שהם עובדי כוכבים הם דאי הוה ישראל היה הדבר ניכר ועדיין ומדלא עדע ש"מ שהם עובדי כוכבים וא"כ ספק מגע הוא וע"כ לא מטהר ר"א אלא בספק ביאה אבל ספק מגע טמא ומשני כיון דפתחי עובדא ספק אדעתא דממונא ספק אדעתא דשניה פתחו ופ"ה דפתחו יותר מכדי שהיה מוכחא מילתא דאדעתא דממונא פתחו ובגנבותייהו טרידי כפ"ה לפי שיטתו דלעילופירושו דחוק ועוד קשה דמ"ש גבי נגבי דאמר ספק ישראל מינהו וגבי פולמוסא אמר ודאי עובדי כוכבים מינהו א"כ ה"ל לתלמודא לפרש לכן פי' ר"ת לפי שיטתו דלעיל שפיר דר"א מטהר משום ספק כפיקא והכי פי' הכא ספק ביאה ספק מגע הוא פי' נהי דהוי ספק אם הפולמוסא הם עובדי כוכבים לו ישראל כמו בגנבים מ"מ אם הם עובדי כוכבים ודאי נעני וליכא רק חדא ספיקא דאי דמי להתיא דגנבים דלעיל דאמרינן דהוי ספק מגע אם נגעו אם לאו היינו משום דהתם גנבים אדעתא דממונא אתו אבל פולמוסא התם באים לאכול ונשתות כדאמר פרק שני דביצה (דף כא:) ושתינו להם ענל והאכלנום והשקום וא"כ הוי ספק מגע משום דליכא אלא חדא ספיקא ובחדא ספיקא לא אמר ר"א ומשני כיון דפתחו עובדא יותר מכדי שהיה אימור אדעתא דממונא פתחו וא"כ הוי ספק ספיקא ספק עובדי כוכבים לו ישראל ואח"ל הם עובדי כוכבים שמא פתחו לשם ממונא ולא אדעתא דשניה כיון דאיכא עובדא:

לא מסרה לה אלא שמירת מפתח • ולא סמכא אדעתא ליכנס דתפסת כנגב מכאן שאם תפס המושל את היהודי והניח שמירת עובדי כוכבים בביתו ונמסר להם כל המפתחות אף של יין אם אוכלים ושותים ממה שבבית הישראל היין מותר ואם אוכלים בבית אסור ואמנם אם מצאן הישראל כמו שהניחם מלאים כשרים דכוותיה אשכחן גבי בגדיו לענין טומאה שאם מצאן כמו שהניחם טהורים ואמרינן עלה וכן ביין נסך ואולי כשמתפשין אותו בכל מקום ובקרקע ובכתלים את משמוני ישראל גם היין אסור לפי שגם לאוך חביות הכניסו קנה אחרוך לתפש בו אבל אם היה לישראל סימן וחבור במנופה מותר דאם הסירוה לתפש בה לא היו מחזירין אותה דהא לא מירתתי מישראל כלל: **פתוחות** אסורות • משמע אפילו טובא ולא אמרי' אדעתא דממונא פתחו כדאמרי' לעיל גבי פולמוסא והייט משום דפולמוסא באים לגנבות מס המלך ואינונא ולכך איכא למימר דאדעתא דממונא פתחו אבל בולשת אינם באים כי אם דוקא לאכול ולשתות:

ורמינהי

ההיא רביתא דאישתכח דהות בי דני והות נקיטא אופיא בידה אמר רבא אמרא שרי אימר מגבה דחביתא שקלתיה ואע"ג דליכא תוא אימר אתרמויי איתרמי לה הוא פולמוסא דסליק לנהרדעא פתחו חביתא טובא כי אתא רב דימי אמר עובדא הוה קמיה דרבי אלעזר ושרא ולא ידענא אי משום דסבר לה כרבי אליעזר דאמר ספק ביאה=טהור אי משום דסבר רובא דאולי בהדי פולמוסא=ישראל נינהו, א"ה האי ספק ביאה ספק מגע הוא? כיון דמפתחי טובא אימא אדעתא דממונא פתחו וכספק ביאה דמי **ההיא** מסובייתא דמסרה לה אילידא לעובדת כוכבים א"ר יצחק א"ר אלעזר עובדא הוה בי מדרשא ואמרו לא מסרה לה אלא שמירת מפתח בלבד, אמר אביי אף אנן נמי תנינא המוסר מפתחות לע"ה טהרותיו טהורות לפי שלא מסר לו אלא שמירת מפתח בלבד השתא טהרותיו טהורות יין נסך מיבעיא לן למימרא דטהרות אלימי מיין נסך? אין דאיתמר חצר שחלקה במסיפס אמר רב טהרותיו טמאות ובעובד כוכבים אינו עושה יין נסך רבי יוחנן אמר אף טהרותיו טהורות מתני' הפנימית של חבר והחיצונה של ע"ה אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם קשיא לרב? אמר לך רב שאני התם שנתפס עליו כגנב קשיא לרב יוחנן? אמר לך רב יוחנן שאני התם דאית ליה לאישתמוטי מימר אמר אימצורי קא ממצרא ר"ש דגנו של חבר בצד גנו של עם הארץ אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם קשיא לרב? אמר לך רב לאו איכא ר"ש בן גמליאל דקאי כוותי אנא דאמרי כר"ש בן גמליאל: **מתני'** בולשת שנכנסה לעיר: בשעת שלום חביות פתוחות אסורות סתומות מותרות בשעת מלחמה אלו ואלו מותרות לפי שאין פנאי לנסך: **גמ'**

ורמינהי

רביתא • תינוקת עובדת כוכבים: **לופיא** • לשקומת של יין: **אימר מגבה דחביתא שקלתיה** • ודוקא רביתא דאינה יודעת בטיב ניסוך ולא מסרה נפשה למיגנב אבל גדולה מכי חזינן דנקיטא לופיא לא תלינן לקולא: **אע"ג דליכא תוא** • שאין שם לופיא עוד ואיכא למימר הא ודאי בגנו חביתא שקלתה: **אימר פיקרמי** • דבר לופיא הוא דהואי הא: **פולמוסא** • רגש הגייס של נבא: **ולא ידענא** • אי שרא משום ספק עובד כוכבים ספק ישראל וכר"ל דאמר ספק ביאה טהור ולקמיה פריך הא לאו ספק ביאה הוא דודאי עובדי כוכבים היו: **ישראל נינהו** • ואזלינן בתר רובא דליכא ספיקא: **כיון דמפתחי טובא** • הרבה יותר מכדי צורך שהיינן מוכחא מילתא דאדעתא דממונא פתחו ובגנבותייהו טרידי ודמי לבולשת שנכנסה לעיר בשעת מלחמה דקתני מתניתין אלו ואלו מותרות הלכך אע"ג דספק מגע הוא כיון דמוכחא מילתא לקולא כספק ביאה דמי: **מסוביתא** • מוכרת יין בחנות כמו זולל וסובא (דברים כא) שבאלף מהול במים (ישעיה א): **אלילידא** • מפתח: (ג) שמירת מפתחות • ולא סמכא דעתה ליכנס ונתפסה כגנב: **יין נסך מיבעיא** • בביתותא ומייע לרב דימי: **למימרא דטהרות אלימי מיין נסך** • מדנקט לה בלשון ק"ו: **שחלקה במסיפס** • מחילה נמוכה עם הארץ מצד זה וחבר שטהר טהרות מצד זה: **אינו עושה יין נסך** • דנתפס עליו כגנב אלמא טהרות אלימי: **מתני'** • שתי חצירות זו לפנים מזו הפנימית של חבר: **והחיצונה** • הפתוחה לרה"ר של עם הארץ דאין לו לעם הארץ דריסת הרגל על הפנימית: **שוטח שם** • בפנימית אבל אי הוי אוכלא דחיצונה שלחבר כיון דהוי לעם הארץ דריסת הרגל בחיצונה אין חבר שוטח שם פירותיו מ"מ קשיא לרב דקתני אע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם: (ד) **הכא משום דנתפס עליו כגנב** • דמה לו בפנימית, אבל חלוקה דכתלר אחד דמי כי עייל ידיה לא מתפיס לגנב: **אמצרי** • דגנ קמצרא אני מכוין למדת בגין שאני רוצה למדוד לכך הוצאתי את ידי, לשון אחר מתקוצת הגאונים מתמוגג אני אשמעלינ"ל בלע"ז וגרסי' לימצודי קא ממצדנא: *) **כגד גנו** • שאינו גבוה ממנו וליכא למימר מתמוגג אני כשמוציא ידו שם: **אלא דאמרי כרשב"ג** • דאמר לעיל בבלבד שלא תהא ידו של עם הארץ מגעת שם ולרב לא שאני ליה בין שגנב חבר למעלה בין שהוא שוה לו: **מתני'** בולשת • חיל על שם שמתפשין והותרין קרי להו בולשת כדמתרגמינן ויתפש=ובלש: **גמ'** כרקוש

לא כוכבים בביתו ונמסר להם כל המפתחות אף של יין אם אוכלים ושותים ממה שבבית הישראל היין מותר ואם אוכלים בבית אסור ואמנם אם מצאן הישראל כמו שהניחם מלאים כשרים דכוותיה אשכחן גבי בגדיו לענין טומאה שאם מצאן כמו שהניחם טהורים ואמרינן עלה וכן ביין נסך ואולי כשמתפשין אותו בכל מקום ובקרקע ובכתלים את משמוני ישראל גם היין אסור לפי שגם לאוך חביות הכניסו קנה אחרוך לתפש בו אבל אם היה לישראל סימן וחבור במנופה מותר דאם הסירוה לתפש בה לא היו מחזירין אותה דהא לא מירתתי מישראל כלל: **פתוחות** אסורות • משמע אפילו טובא ולא אמרי' אדעתא דממונא פתחו כדאמרי' לעיל גבי פולמוסא והייט משום דפולמוסא באים לגנבות מס המלך ואינונא ולכך איכא למימר דאדעתא דממונא פתחו אבל בולשת אינם באים כי אם דוקא לאכול ולשתות:

ורמינהי

הגהות הב"ח

(א) גמ' הכוא פולמוסא. ל"נ עיין פ' מזקת כנסים דף נה ע"ב בתוס' בד"ה ר' אליעזר מטהר: (ב) שם דמסרה לה אילידא לעובדת כוכבים ל"נ וצ"ל ואינה מפתחה נמקתן: (ג) רש"י ד"ה אילידא מפתחה הם"ד ואת"כ מ"ה שמירת מפתח וכו' דהפסת כנגב: (ד) ר"ה שאני התם משום וכו' דמה לו בפנימית ל"נ עיין רש"י בב"ב דף כ' ע"ב בטעם דאינו נתפס כנגב משום שיכול לומר כלי נגל מידי לכן באתי סגם וקבה דהרי הירון זה יכול לומר ג"כ כשנכנס לפנימי וכ"ע •

מסורת השו"ס

פח א מיי' פי"ב מהל' מאכלות אסורות הלכה כג ועיין בהשגות וכ"מ סמג לאוין קמח עוש"ע י"ד סי' קכח סעיף ב:

פט ב מיי' שם פי"ג הלכה בועיין בהשגות וכ"מ ולחם משנה סמג שם עוש"ע י"ד סי' קכח סעיף ה:

צ ג מיי' פי"ב מהל' מעשה מזבח ומזבח הלכה ג:

צא ד מיי' פי"ג מהל' מאכלות אסורות הלכה ז סמג לאוין שם עוש"ע י"ד סי' קכח סעיף עז:

צב ה מיי' פי"ב מהל' מעשה מזבח ומזבח הלכי כא:

צג ו ז מיי' שם הלכי כ:

צד ח מיי' שם הלכי יט ולט"ע שידו מגעת מותר:

צה ט מיי' שם ונלנד אלא תבא ידו מגעת ועיין בכסף משנה:

צו י מיי' פי"ט מהלכות מאכלות אסורות הל' כד סמג לאוין קמח עוש"ע י"ד סי' קכח סעיף יב:

גליון הש"ס

הוכחה (מיטלתרא) דגרשא טהרות חאור מ"ל מאבר טחלקה במסיפס-קבל אי חבר (המקבל) אל טהרות) ובגד הני דם האיף לרב - ר"ל טהרותיו טמאות ב"ר ובגדיו כובסים אינו אשר ...

לר' יוחנן - אף טהרות טהרות

מסורת הש"ס

* אי ר"ל בגבון

* בגמ' לר. "אמא טמא כי מדרש"

טהרות פ"זמ"ל

** ל"ל סט. לקראת סוף דיאר' דגל לומדת ... מ"ג מטהרות

(?) ז. דף נ סוגיים ס"מנן הדין של שירת מפתח ופסיוא לן

2. אומ"ל הגא מגלה שאלה "למימרא..." ונות נת תשובה דנק טלת רק

3. בסאנים הבאים (?) הגא מביאה דגה נוספת הדנין טהרת שבדות - ומקשה מוספתה פ"ם דטהרות

על שנים (△)

△ קטה על רב

▽ קטה על ר"יוחנן

שם ע"ם וע"ע

[כתובות כז. * ניחוש אדם שבת מת. נדה יא.]

*) זהו דיבור מדם רש"ל ע"ם